

πτης κεφαλής σας τὸ στέμμα τῶν Παλαιολόγων. Μὰ τὸ μεγαλειὸν σας, καὶ ἡμεῖς τρίβομεν τοὺς ὀφθαλμοὺς μήπως ἢ φαντασμαγορία αὕτη δὲν εἶναι ἀλήθεια. Ἄλλ' ἰγνωρίζατε ἄρα γε ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀρχιτέκτονες τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος ἀφ' ἐνὸς μὲν ἔταμον τὴν ἀγούσαν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Θεῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἠκόνιζον τὴν γραφίδα ἧτις ἐμελλε νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀπάντησιν τῆς 31 Μαρτίου;

Ἀπαντῶμεν ἡμεῖς ἀνθ' ὑμῶν ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Ἔθνους.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι συλλαμβάνομεν τὸν τρίτον πταίστην, τὸ Ἔθνος.

Ὅση ἰκμὰς καὶ δύναμις ἠθικὴ τοῦ ἔμεινεν ἀπὸ τὴν μεγάλην γενεάν τοῦ ἀγῶνος τὴν κατηνάλωσεν τὸ 1862, ἔτος καθ' ὃ ἀνεδείχθη ἢ μοιχαλὶς γενεὰ τῶν δικηγόρων ἧτις ἐγκατέστησε τὸν τόπον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτῆς.

Διὰ τὸν δικηγόρον καὶ ὁ ληστής καὶ ὁ τίμιος εἰσιν αἱ αὐταὶ μονάδες, ἐκείνης ἐξ αὐτῶν ἐχούσης τὸ δίκαιον ἧτις πρώτη θὰ ἐζήτει τὴν υπεράσπισίν του. Ἐκ τοιούτων κεφαλῶν ἐξῆλθε νόθος πολιτεύμα, οὔτε δημοκρατικόν, οὔτε μοναρχικόν, οὔτε ἐλευθέρων, οὔτε δεσποτικόν, ἀλλὰ μόνον πολιτεύμα διεφθαρμένον, τὸ ὅποιον εἶπε: ὕπ' ἐμὲ οἱ τίμιοι χαρακτῆρες θὰ συντριβῶσιν· αἱ ἀληθεῖς ἰκανότητες θὰ παραγκωνισθῶσιν· αἱ πραγματικαὶ ἐλευθερίαι θὰ δεσμευθῶσιν· ἢ ὕλική τοῦ λαοῦ εὐημερία θὰ πάσῃ χρονικῶν νόσημα· ἀλλ' ἢ ἀγυρτία θὰ ὑψώσῃ κεφαλὴν· ἢ ἀτιμία θὰ λάβῃ τὴν δάφνην· ἢ ἐπιτηδεϊότης θὰ διέληθ ὑπὸ ἀψίδας· ἢ ἀσυνειδησία θὰ τιμηθῇ.

Τοῦ λαοῦ μικρὸν μὲν μέρος ἔσπευσε νὰ μοιράσῃ μετὰ τῆς φάλαγγος τῶν δικηγόρων καὶ τῶν κατεργαρέων τὰ λάφυρα τῆς πατρίδος· ἀλλὰ τὸ μέγα μέρος, τὸ πολὺ μέρος, κατελήφθη ὑπὸ νάρκης, ἠδυνάτησεν, ἀπεγοητεύθη καὶ ἐδέχθη μετὰ συντριβῆς καρδίας νὰ δουλεύῃ αὐτὸ διὰ νὰ ὑψώσῃ ἐπὶ τοῦ ὀκρίσαντος τῶν ἐπικουρικῶν ἀπολαύσεων τοὺς ἐνόχους, τοὺς ἀσυνειδήτους, τοὺς ὑπὸ φράκον ληστές.

Καλεθάν.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἐπανορθοῦμεν σήμερον καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἐν μέλος τοῦ Συμβουλίου ὅ,τι ἐγράψαμεν προχθὲς ἐν τῇ ὑπόθεσιν τοῦ συναδέλφου μας Κλεάνθους Τριανταφύλλου. Ἐν τῷ συμβουλίῳ ὑπῆρξε μειοψηφία ἐναντίον τῆς ἀντισυνταγματικῆς καὶ βαναύσου προτάσεως τοῦ ἀντεισαγγελέως Σπανίδου ὅπως μὴ ἀπολυθῇ ἐπ' ἐγγυήσει ὁ κ. Κλεάνθης Τριανταφύλλος. Τὴν μειοψηφίαν ταύτην ἀπετέλεσεν ὁ κ. Βουλπιώτης ὅστις κατ' ἀρχὴν πάντοτε εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐπ' ἐγγυήσει ἀπολύσεως ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ὁ μόνος λόγος τῆς μὴ ἀπολύσεως, ὁ φόβος δηλαδὴ τῆς δραπετεύσεως. Ἄνευ αὐτοῦ ἢ ἄρνησις τῆς ἐπ' ἐγγυήσει ἀπολύσεως εἶναι καθαρὰ παραβίασις τοῦ συντάγματος καὶ δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διατί νὰ μὴ κληθῶσι νὰ δώσωσι λόγον τῆς παρανομίας τῶν οἱ παραβάται δικασταί, ἀφοῦ μάλιστα τὸ Ἐφετεῖον καὶ ἄλλοτε ἔδωκε τὴν ὀρθὴν ἐρμηνείαν τοῦ ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος καὶ νῦν βεβαιότατον εἶναι ὅτι τὴν αὐτὴν θὰ δώσῃ ἐρμηνείαν. Χαίρομεν πολὺ διότι ὁ κ. Βουλπιώτης ἠκολούθησεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ μόνον τὴν συνειδησίν του, ἀναγκασθεὶς νὰ μὴ συμφωνήσῃ μετὰ δικαστῶν τόσον ἐλαφρὰν ἰδέαν ἐχόντων περὶ τῶν νόμων τῆς πατρίδος των.

Σοβαρώταται ὑπῆρξαν καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα αἱ κατὰ τὸ τελευταῖον διήμερον καταθέσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Βελγύδζα· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος παρουσιάζεται θῆμα μιᾶς ἀμαρτίας του, τὴν ὁποῖαν οἱ ἀνώτεροι τοῦ ἐπὶ ἐνιαυτοῦ ἐξεμεταλλεύοντο, πᾶς δ' ὁ μετ' αὐτοῦ εἰς γνῶσιν ἐρχόμενος ἠπέλει ἢ ἀποκάλυψιν ἢ χρηματικὴν ἀποζημίωσιν.

Κυκλοφοροῦν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας καὶ δρόμα ματα ὑπουργῶν ὡς ἀναμειγμένων εἰς τὰ ληστρικά τῆς ἡμέρας. Συμφέροι νομίζομεν τῇ ὑπολήψει αὐτῶν νὰ παραιτηθῶσι διὰ νὰ ἀφήσουν τὴν ἀνάκρισιν ἐλευθέραν ἐν ταῖς ἐνεργείαις τῆς.

Ὁ Τηλέγραφος ἐν κυρίῳ ἀρθρῷ ἐναντίον τῆς Ὁρας καὶ τοῦ προφυλακισμένου συναδέλφου μας διατείνεται ὅτι τὰ σατυρικά φύλλα δὲν πρέπει νὰ ἀναμιγνύονται εἰς τὴν πολιτικὴν.

Μήπως ἐπεθύμησε νὰ ἀνακατωθῶμε εἰς τὰ οἰκογενειακά;

Ἐρχε δίκαιον! Μὲ τὴν πολιτικὴν τί σχέσιν ἔχομεν ἡμεῖς, δι' οὗ δὲν χρησιμεύει ὡς πορισμὸς βίου; Σχέσιν ἔχει αὐτὸς ὅστις τὴν πολιτικὴν τὴν ἔχει ἐπάγγελμα, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντὶ χρηματικοῦ ποσοῦ κατέθεσεν ὅλα τὰ ἠθικὰ κεφάλαιά του, δοθεὶς ψυχὴ καὶ σῶμα εἰς πώλησιν! Ὁ ἄνθρωπος εἶναι διαρκὲς πρᾶγμα πλειστηριασμοῦ. Κύριε Νεγροπέντε ὅστις συνεργάζεσθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ ὑψηλά τῆς πολιτείας τί λέγετε;

Ἐβρεξεν, ἔδρεξεν, ἔδρεξεν! Ὁ οὐρανὸς μᾶς ἐλυπήθη καὶ θέλει νὰ μᾶς καθάρσῃ ἀπὸ τόσας ἀναθυμιάσεις ἅς καθ' ἐκάστην ὡς διὰ δυνατῆς δικλείδος ἐκπρενδονίζει διὰ τῆς ἀνακρίσεως ἢ κοινωνικῆς ὑπόνομος. Ἄλλ' ὁ δυστυχὴς οὐρανὸς ἀντλεῖ εἰς πῖθον Δαναῶν. Ὅσφ αὐτὸς βρέχει τόσφ οἱ λερωμένοι τοῦ Κουμουνοῦρου λερόνου. Καὶ συνάπτεται πάλι μετὰ αὐτῶν καὶ ἐκείνου καὶ νικῶσιν αὐτοὶ καὶ ἡττᾶται ἐκεῖνος.

Συγχαίρομεν τὸν ἐν Λονδίῳ τῶς πρέσβυν μας κ. Κοντοσταύλον ἐπὶ τῇ πρώτῃ εὐφρεῖ πράξει ἣν διὰ βίου ἔκαμε. Παρητήθη ἀπὸ πρέσβυς, διότι δὲν συνεφώνει μετὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Κουμουνοῦρου. Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἠπατήθη, ὀλίγον ἀργὰ, ἀλλὰ δὲν πειράζει. Οὕτως ἀπαλλάσσεται νὰ κάμῃ τὸν πρέσβυν ἐντὸς τῶν τεσσάρων τοίχων τοῦ δωματίου του, διότι εἶναι καιρὸς τῶρα καθ' ὃν ὅλη ἡ ἀγγλικὴ ἀριστοκρατία, πολιτευομένη καὶ μὴ, σκορπίζεται εἰς τὰς ἐξοχὰς, εἰς τὰς παραλίας, εἰς τὰς περιηγήσεις, ἐπὶ θήρας, ἀλιείαν, παιγνίδια, ἐκδρομὰς, αὐτὸς δὲ οὔτε τὴν ἡλικίαν, οὔτε τὰ μέσα εἶχε νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ, ἀλλ' οὔτε τὴν πειραν καὶ τὴν ἔξιν τοῦ ἀγγλικοῦ βίου.

Φυσικὸς διάδοχος τοῦ κ. Κοντοσταύλου δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι ἄλλος ἢ ὁ κ. Ἰωάννης Γεννάδιος, τόσον οἰκειὸς τῶν Ἀγγλῶν γενόμενος καὶ τόσον θερμῶς ὑπ' αὐτῶν ἀγαπηθεὶς. Εἰς τὸν κ. Γεννάδιον τῶρα μάλιστα ἀνοίγεται εὐρὸ στάδιον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔχομεν δὲ πεποιθήσιν ὅτι θ' ἀναπτύξῃ τὴν γνωστὴν αὐτοῦ νοημοσύνην καὶ τὴν ἀνεξάντλητον φι-

λοπονίαν διὰ τὴν διατηρῆσιν θερμὸν πάντοτε πρὸς τοὺς Ἑλληνας τὸ δημόσιον ἐν Ἀγγλίᾳ φρόνημα, τὸ τε ἐπίσημον καὶ τὸ μὴ τοιοῦτο.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ κ. Γεννάδιος προήχθη εἰς βαθμὸν τμηματάρχου, ἐφ' ᾧ καὶ τῷ συγκαίρομεν. Ἀναχωρεῖ διὰ τὴν θέσιν του τὴν προσεχῆ Κυριακὴν.

Τὴν γενικὴν σήμερον συνέντευξιν θὰ τὴν ἔχωμεν εἰς τὸν Φαληρικὸν Ἰορδάνην Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ὁ δὲ τὸν ἀγίασθ' ὁ ἱερεὺς καὶ ἔπειτα μπλούμ! ὄλοι μέσα. Ὁ ἀποκαλυφθῆ ὁ ἀνδριάς. Ὁ ἀπαινίσθη μουσική. Ὁ Παρασκευαῖδης θὰ δεχθῆ ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ νεογέννητον ἀθηναϊκὸν Φάληρον, ὅπερ εἶνε σπλάγγχον ἐκ τῶν σπλάγγχων του καὶ νερό ἐκ τοῦ νεροῦ του. Ὁ αὐτὸς θὰ προσφωνήσῃ τὸν χερσαῖον Φιληρέα συνάδελφόν του τὸν κ. Δαμασκηνόν. Τὰ ὄρκια τῆς συνδιαλλαγῆς θὰ ταμῶσιν ἐντὸς τῆς δεξαμενῆς.

Εἰς Ῥουμελιώτης βουλευτῆς ἀκούων τὰς διαφόρους μικρὰς συλλήψεις μετὰ τὴν γραφικὴν του γλῶσσα ἔλεγε προχθές: Ὅσο βλέπετε τσακάλια νὰ πιάουνε, μὴν περιμένετε τίποτε ἴσως τοὺς λύκους, σ' τοὺς λύκους τοὺς ἔχω καλὸ ν' ἀπλώσουνε χέρι!

Εἰς τὸν Φορολογούμενον Πατρῶν ἀνέγνωμεν Ἐκθεσιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Γεωργίας κ. Π. Γενναδίου, ἧς τὸ συμπέρασμα δυνάμεθα νὰ συνοψίσωμεν εἰς τὸ: **Φυλλοξήρα ἐπὶ θύραις.** Τὴν προσεχῆ ἐμφάνισιν τοῦ κακοποιοῦ ζωοφίου ὁ κ. Γεννάδιος προαγγέλλει ἕνεκα τῆς ἐγκληματικῆς ἀμελείας τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν. Καὶ ἀπὸ ποῦ θὰ πλουτίσουν οἱ κύριοι τελῶναι καὶ ὑποτελῶναί μας, ἂν ἐγκληματίσουν; Εἰς τελωνοφύλαξ οἰκονομικῶς εἶναι εἰς ἀσυγκρίτως καλλιτέραν θέσιν ἀπὸ σέ, τὸν μέγαν ἐπιθεωρητὴν τῆς Γεωργίας. Διότι ὁ κ. Ἀθανασιάδης ἀπὸ τὸ **1865** δὲν ἐπεθεώρησε τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους! Ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει ὁ κ. Γεννάδιος προτείνει διάφορα μέτρα προληπτικὰ καὶ κατασταλτικὰ τῆς Φυλλοξήρας: ἀλλὰ θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν;

Συμβουλευόμεν τοὺς σταφιδοκτῆμονας νὰ χαρίσουν εἰς ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν νῦν καὶ μελλόντων ὑπουργῶν μέρος ἐκ τῶν ἀμπέλων των, ὥστε ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος ὠθούμενοι νὰ φροντίσουν ἵνα προλάβουν τὴν ἐκρηξιν τῆς φυλλοξήρας, ἧτις τότε πλέον θὰ μᾶς κάμῃ πράγματι ἀνθρωποπάγους.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ Πέλεκου τῆς Κεφαλληνίας δημοσιεύει ἐπιστολὴν ἐξ Ἀργοστολίου ἀναγγέλλουσαν τὴν ἐμφάνισιν φυλλοξήρας εἰς ὄρισμένον κτῆμα. Κατ' ἄλλας δὲ πληροφορίας τοιαύτη ἀνεφάνη καὶ ἐν Καλάμαις.

Ὁ κ. Γεννάδιος ἐν τούτοις γυρνᾷ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐξ Εὐρώπης κἀνεὶ ἄλλος γεωπόνος δὲν ἦλθε, μετὰ ὅσα εἶπε καὶ ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ καὶ κοντὰ εἰς τὰ ἑκατομμύρια τοῦ

Κουμουνδούρου, εἰς τὰ ἄλλα τῆς Τουρκίας, θὰ ἔχωμεν καὶ τὰς ἐκ τοῦ φθοροποιοῦ ἐντόμου ζημίας. Ζήτω μας!!

Καὶ ὁμοίως ὑπάρχει ἐφημερίς *Kapetan Frankos* καὶ ἀνταποκριτῆς αὐτῆς εἶναι ὁ κ. Τοτὸς Νικολάου.

Τὰ τὰ γιαιτροδάκτυλα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐλύσσαξαν δι' ἠθικὴν ἀμοιβὴν τῶν κόπων οὓς ὑπέστησαν ἐν Χίῳ. Ἡμεῖς ἐξ ὄλων αὐτῶν δι' ἕνα καὶ μόνον ἐνδιαφερόμεθα, τὸν ἰθάνατον Παπαδάκην μας. Εἶναι δίκαιον ἂν ὄχι τὸ στήθος του, ἀλλὰ ἡ κοιλία του, νὰ παρασημοφορηθῆ.

Πανάδες καὶ μεταξάδες τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν προτείνονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ παρασημοφοροῦνται ἀπὸ τὸ πτωχὸν Βέλγιον τὸ ὁποῖον γίνεται θύμα ὡς ἄγνωστον τὴν νεοελληνικὴν. Νομίζομεν ὅτι ἀδικοῦνται οἱ κλητῆρες τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, μὴ παρασημοφορούμενοι καὶ αὐτοί.

Ὀλίγας ἡμέρας πρὶν συλληθῆ ὁ κ. Μεγαπάνος ἦτο πῦρ καὶ φλόξ ἐναντίον τῶν ἀχρείων οἵτινες σφετερίζονται τὰ δημόσια. Ἀπῆτει νὰ ἀνασκολοπισθοῦν ὄλοι.

Εἰς τὸ ἐξῆς ἡ ἀνάκρισις νὰ ἐπιτηρῆ ἰδιαζόντως τοὺς κάμνοντας τὸν ἀγιον.

Εἰς τὸ ἐξῆς οἱ προξενῆται καὶ αἱ προξενήτριαι ἀφοῦ θὰ ἀριθμοῦν τὰ διάφορα ἰδανικὰ προσόντα τοῦ ὑποψηφίου γαμβροῦ διὰ νὰ κατακτήσουν τὸ χρυσοῦν δέρας τῆς νόμφης θὰ προσθέτουν:

— Ἄμ δὲ ξέρετε κοκκῶνα Μαροῦκα. Ὁ Φιλιππάκος μας ἔχει καὶ τὸ παράσημο τοῦ Βελγίου!

Ἄ! Λέλη, Λέλη, Λέλη!!

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐμάθομεν ὅτι ὁ νεαρὸς καὶ εὐφραντασίωτος φοιτητῆς τῆς ἰατρικῆς κ. Ἀλέξανδρος Π. Τριανταφυλλίδης ἔδωκε πρὸς παράστασιν εἰς τὴν δραματικὴν Ἑταιρίαν «Μένανδρος» πεντάπρακτον δράμα πρωτότυπον *Ἡ Μητρικὴ Ἀρά*. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Ἑταιρία θὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς νέους δραματικούς συγγραφεῖς, ἔννοοῦσα ὅτι τὸ ἐθνικὸν θέατρον σημαίνει προαγωγὴν ἔργων ἑλληνικῶν.

Ἐκ τοῦ Carnet τῆς κυρίας Δ

Ἐνα καλὸ κι' ἕνα κακὸ τῆ γῆ ἀναστατόνει,
Καὶ τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ εἶν' ἡ γυναῖκα μόνη.

Souris